

**PUHE MOSKOVAN METALLITYÖLÄISTEN
SUURKONFERENSSISSA
HELMIKUUN 4 pnä 1921 ²⁶**

Pyydän anteeksi, etten voi ottaa osaa konferenssin työhön, vaan esitän ainoastaan näkökantani.

Täällä esiintyneiden tovereiden puheista sain tietää, että teitä kiinnostaa erittäin suuresti kylvökampanja. Varsin monet arvelevat, että Neuvostovallan politiikassa talonpoikain suhteen on jotain viekastelua. Tällä alalla harjoittamamme politiikka on sellaista, että selitämme sen aina avoimielisesti joukoille. Neuvostovallan peruskysymys on se, että maassamme saavutettujen voittojen jälkeen muissa maissa ei ole vielä saavutettu voittoja. Kun luette tarkkaavaisesti Perustuslakimme, niin huomaatte, että me emme anna tyhjiä lupauksia, vaan sanomme, että diktatuuri on välttämätöntä, sillä vastassamme on koko porvarillinen maailma.

Meille sanotaan: talonpojat eivät ole samassa asemassa kuin työläiset, tässä te viekastelette. Mutta mehän tunnustamme tuon viekastelun julkisesti.

Se, joka on miettinyt vähänkin tyynesti meidän ja porvariston välisiä voimasuhteita, tietää, että porvaristo on meitä voimakkaampi, mutta silti se ei ole kyennyt kuluneiden kolmen vuoden aikana nujertamaan meitä. Kysymys ei ole mistään ihmeestä, sellaista emme usko. Koko juttu on yksinkertaisesti siinä, että kapitalistit eivät kykene yhdistymään ja kinastelevat saaliinjaosta. Suurin osa sorretuista maista on siirtomaita, pienempi osa elää kuin tulivuoren reunalla näiden siirtomaiden työn kustannuksella.

Kapitalistit ovat meitä voimakkaampia, mutta kapitalistisissakin maissa voimistuu liikehtiminen. Kapitalistien sotilaallinen mahti on suurempi kuin meidän, mutta he ovat kärsineet tappion, ja me sanomme: vaikeimmat ajat on

sivuutettu, mutta vihollinen on yrittävä yhä vielä. Kukaan maassamme käyneistä eurooppalaisista ei väitä, että heidän maassaan olisi vältytty ryysyläisiltä ja jonoilta; Englanti-kin olisi joutunut kuuden sotavuoden seurauksena samantilaiseen tilaan.

Meidän on tehtävä kaikkemme järjestääksemme työläisten ja talonpoikain väliset suhteet. Talonpoikaisto muodostaa toisen luokan; sosialismiin päästään silloin, kun ei tule olemaan luokkia, kun kaikki tuotantovälineet ovat työtätekevien hallussa. Meillä on yhä vielä luokkia, niiden hävittäminen vaatii hyvin monia vuosia, ja veijari on se, joka lupaa hävittää ne pian. Talonpoika elää muista erillään, hän elää isäntänä yksikseen, ja vilja on hänellä: sillä hän voi orjuuttaa kaikki. Meitä vaanii aseistautunut vihollinen, ja meidän on normalisoitava työläisten ja talonpoikain keskinäissuhteet, ettei se voisi nujertaa meitä.

Mitä tulee työläisiin ja talonpoikiin, niin huomaamme, että talonpoikia on enemmän. Porvaristo sanoo, että kapitalistimaissa on kansanvalta ja työläiset ja talonpojat nauttivat yhtäläisiä oikeuksia. Niin kauan kuin talonpojat seuraavat porvaristoa ja työläiset ovat yksin, heidät aina lyödään. Jos unohdamme tämän, niin pääoma nujertaa meidät. Me emme lupaa yhdenvertaisuutta, meillä ei sitä ole. Sitä ei voi olla niin kauan kuin toisella on yllin kyllin viljaa, mutta toisella ei ole mitään.

Kapitalistit tekevät oikein ottaessaan huomioon, että tehdasta ei voida jakaa, mutta maa voidaan. Meillä on proletariaatin diktatuuri, tämä sana pelottaa talonpoikia, mutta vain tämän diktatuurin avulla voidaan yhdistää talonpojat ja saada heidät kulkemaan eteenpäin työläisten johdolla. Mielestämme tällainen ratkaisu on oikea, työväenluokka yhdistää talonpojat. Vasta silloin avautuu tie eteenpäin, vasta silloin voimme kulkea kohti luokkien hävittämistä.

Millaista politiikkaa harjoittavat Amerikan kapitalistit? He jakavat maita ilmaiseksi, talonpojat seuraavat heitä ja he tyynnyttelevät talonpoikia puhumalla yhdenvertaisuudesta. On joko antauduttava petettäväksi tai tajuttava tuo petos, liiyyttävä yhteen työläisten kanssa ja karkotettava kapitalistit.

Sellaista on politiikkamme, ja sen te näette Perustuslainsitamme. Minulle sanottiin täällä: pitää harkita uudelleen

kylvökampanja-asiaa. Tiedän, että talonpoikien tila on tänä keväänä erittäin tukala. Työläisten kohdalta pahin on jo ohi. Emme ole luvanneet kenellekään yhdenvertaisuutta: jos haluat olla työläisten mukana, seuraa meitä, siirry sosialistien puolelle, ellet halua, mene valkoisten luo. Emme ole luvanneet helläkätistä valtaa: mutta tämä valta on vapauttanut meidät tilanherrojen ja kapitalistien vallasta. Näinä kolmena vuotena työläiset ovat kärsineet nälkää ja vilua ja saaneet huostaansa seisovat tehtaot. Mutta he ovat saaneet vallan. Yksinpä viljaseutujenkin talonpojat ovat käsitäneet työläisten vallan ja Denikinin vallan välisen eron ja tehneet valintansa. Denikiniä emme voittaneet suinkaan ihmeen avulla, vaan siksi, että jopa rikkaatkin talonpojat näkivät, mitä Perustavasta kokouksesta todellisuudessa tuli; ja talonpoika alkoi harkita ja tarkastella asioita kokemuksen valossa.

Talonpojat tajusivat, että mitä suurempia alueita valkoiset valloittivat, sitä enemmän mobilisoitiin talonpoikia armeijaan, mutta heti kun näitä kertyi sinne paljon, he kukistivat Denikinin.

Me emme lupaille rieskaa emmekä hunajaa, he sen sijaan lupaavat yhdenvertaisuuden, mutta antavatkin tilanherran. Juuri sen vuoksi me olemme voittaneet.

Meille sanotaan: on harkittava uudestaan kylvökampanja-asiaa. Toistan: kukaan ei ole kärsinyt niin paljon kuin työläinen. Talonpoika on saanut tällä aikaa maata ja saanut ottaa viljasadon käyttöönsä. Tänä talvena talonpojat ovat joutuneet tukalaan tilaan, ja heidän tyytymättömytensä on ymmärrettävää.

Tarkistakaamme uudelleen työläisten ja talonpoikien väliset suhteet. Sanoimme, että työläiset ovat joutuneet uhraamaan tavattoman paljon, mutta nyt on koittanut vuosi, jolloin vaikeampaan asemaan ovat joutuneet talonpojat, ja me tiedämme heidän asemansa. Emme ole näiden suhteiden tarkistamista vastaan. Mikä on kylvökampanjan perustavoite? — se, että kylvetään koko peltoala, muussa tapauksessa joudumme väistämättömästi perikatoon. Tiedättekö, kuinka paljon viljaa talonpojilta on otettu tänä vuonna? Noin kolmesataa miljoonaa; mitä muuta työväenluokka olisi voinut tehdä? Onhan se niinkin kärsinyt nälkää! Tiedämme, että talonpoikien asema on vaikea, mutta tilanetta ei voida parantaa millään muullakaan tavalla. Tällä

haavaa vapautamme 13 kuvernementtia täydellisesti elintarvikeyli jäämien luovutusvelvollisuudesta. Viime vuonna annoimme siemenviljaa kahdeksan miljoonaa puutaa ja saimme elonkorjuun jälkeen takaisin kuusi miljoonaa, nyt olemme antaneet likipitään viisitoista miljoonaa. Kylvökampanjan suorittamatta jättäminen olisi samaa kuin syösyminen turmioon. Emme voi luvata talonpojille, että pelastamme heidät heti puutteesta, sitä varten tehtaiden on valmistettava sata kertaa enemmän tuotteita.

Ellemme tukisi työläisiä edes tällä niukalla leipäannoksella, saattaisimme koko teollisuuden pysähdyksiin.

Työläiset eivät tosiaankaan ole saaneet mitään kolmeen vuoteen. Mutta on mahdotonta löytää heti parannuskeinoa, eikä sitä ole olemassakaan.

Työväenluokka on kolmen vuoden aikana kuluttanut voimansa loppuun, ja talonpojille on koittanut kaikkein vaikein kevät. Mutta auttakaa meitä suorittamaan kylvökampanja, kylvämään kaikki pellot, silloin pystymme selviytymään vaikeuksista.

Unkarin talonpojat eivät auttaneet Unkarin työläisiä ja joutuivat tilanherrojen valtaan.

Näette, millainen vaali teidän on tehtävä. Miten tästä tukalasta tilanteesta selviydytään? — On edistettävä kaikin voimin kylvökampanjaa, osoitettava kaikki virheet ja oikaistava ne, muuten emme selviydy vaikeuksista.

*Kokonaisuudessaan
julkaistu ensi kerran
v. 1927*

*Julkaistaan pöytäkirjan
konekirjoitusjäljennöksen
mukaan*